

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 28. januar 2022
Kontor: Sikkerhedskontor II
Sagsbeh: BETU
Sagsnr.: 2021-187-0043
Dok.: 2297446

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 43 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.) (L 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. januar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Eva Flyvholm (EL).

Nick Hækkerup

/

Louise Mariegaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 43 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.) (L 93)

”Kan ministeren bekræfte, at den nye § 786 f stiller krav om logning af en internetbrugers kilde-IP-adresse samt tidspunktet for tildeling af IP-adressen, og at tidspunktet for tildeling af såkaldte mobile dynamiske IP-adresser fortæller, hvornår brugeren har benyttet internettet? Og vil ministeren i tilknytning hertil redegøre for, om dynamisk tildelte IP-adresser samt tidspunktet for tildelingen og dermed tidspunktet for brugen af internettet kan falde ind under det der i La Quadrature du Net-dommes præmis 157-159 kaldes ”civile identitetsoplysninger”, jf. Justitsministeriets høringsnotat side 39 (L 93, bilag 1)?”

Svar:

Justitsministeriet kan henvise til pkt. 3.3.3 i det fremsatte lovforslags almindelige bemærkninger, der bl.a. behandler La Quadrature du Net-dommens præmis 152-159 om registrering og opbevaring af bl.a. IP-adresser.

Det fremgår heraf, at La Quadrature du Net-dommens præmis 152-156 alene vedrører registrering og opbevaring af IP-adresser i form af såkaldt sessionslogning. Det skal ses i lyset af, at en sporing som nævnt i præmis 153 (en sporing af en internetbrugers søgemønstre og dermed af den pågældendes onlineaktiviteter, der gør det muligt at skabe en detaljeret profil af denne internetbruger) efter Justitsministeriets opfattelse vil kræve registrering og opbevaring af sessioner, dvs. såkaldt sessionslogning, som blev afskaffet i Danmark ved ikrafttræden af bekendtgørelse nr. 660 af 19. juni 2014 om ændring af bekendtgørelse om udbydere af elektroniske kommunikationsnets og elektroniske kommunikationstjenesters registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logningsbekendtgørelsen).

Ved sessionslogning forstås den situation, hvor en slutbruger sender eller modtager data på internettet, og en udbyder registrerer og opbevarer oplysninger om internetsessionens initierende og afsluttende pakke, herunder oplysninger om afsendende og modtagende IP-adresse, afsendende og modtagende portnummer samt transportprotokol, hver gang en slutbruger tilgår f.eks. en server eller kommunikerer direkte over internettet med en anden

slutbruger. Sessionslogging medfører således indsamling af detaljerede informationer om selve kommunikationen (hvilke hjemmesider, der besøges mv.).

Sessionslogging adskiller sig fra registrering og opbevaring af oplysninger om, hvilken slutbruger der på et givet tidspunkt har benyttet en given IP-adresse, evt. med et såkaldt portnummer. Registrering og opbevaring af sådanne oplysninger vil således ikke kunne medføre en sådan sporing. Det er Justitsministeriets opfattelse, at sådanne oplysninger i stedet skal henføres til det, der i La Quadrature du Net-dommens præmis 157-159 anføres om civile identitetsoplysninger. Herved er lagt vægt på, at disse oplysninger alene vedrører identiteten på brugerne af elektroniske kommunikationsmidler, og at disse data ikke i sig selv gør det muligt at få kendskab til datoen og tidspunktet for samt varigheden og modtagerne af den kommunikation, der er foretaget, og heller ikke de steder, hvorfra denne kommunikation har fundet sted, eller oplysning om, hvor ofte denne kommunikation har været foretaget med visse personer i en bestemt periode. Det indebærer, at oplysningerne bortset fra de pågældendes kontaktoplysninger, såsom deres adresser, ikke tilvejebringer nogen form for oplysninger om den foretagne kommunikation og dermed om disse personers privatliv.

Justitsministeriet vurderer på baggrund af det anførte, at det inden for rammerne af EU-retten er muligt at foretage generel og udifferentieret registrering og opbevaring af oplysninger om, hvilken slutbruger der på et givet tidspunkt har benyttet en given IP-adresse, eventuelt med et såkaldt portnummer – og at give myndighederne adgang til at indhente sådanne oplysninger, jf. pkt. 3.7 i det fremsatte lovforslag – med henblik på bekæmpelse af al kriminalitet. Det skal som nævnt ses i lyset af, at disse oplysninger ikke kan tilvejebringe oplysninger om selve kommunikationen mellem personer eller personers internetaktivitet og dermed heller ikke om disse personers privatliv. Hertil kommer, at behovet for entydigt og effektivt at kunne fastlægge identiteten på en slutbruger af en given IP-adresse fortsat vil have en central betydning for politiets efterforskning. Registrering og opbevaring af oplysninger om f.eks. IP-adresser, der opfylder beskrivelsen i EU-Domstolens præmis 157, vil derfor efter Justitsministeriets opfattelse fortsat kunne opbevares og anvendes til brug for efterforskning af al kriminalitet.